

Qui seria el Trump ideal?

Jim Lo Scalzo...Efe

Porto una estona llarga pensant en quin actor seria l'ideal per interpretar Donald Trump en un *biopic*. Rebusco per internet i, lògicament, veig que aquest exercici ja se li ha acudit abans a força gent. S'han imaginat Brendan Gleeson, Alec Baldwin, Robert Redford, Gary Oldman, Jon Voight, Bryan Cranston, Daniel Day-Lewis i Christoph Waltz en la pell del pitjor president de la història dels Estats Units. D'aquesta llista potser em quedaria amb l'opció de Waltz si el que es pretengués fos explotar la seva capacitat per a la ganyota i la sobreactuació. O per Day-Lewis si calgués una composició cerebral i mesurada. Sens dubte prescindiria de Robert Redford. És ros, sí, però té una trajectòria que no casa gens amb la mena de creació que un personatge com Trump li exigiria. Potser hi afegiria Russell Crowe, ja avesat des del seu Roger Ailes de *The loudest voice* a un personatge megalòman i odiós. Seria una continuació lògica. Caldria superar l'escull de la caracterització, sempre empipador: l'altura, el pentinat, la corpulència, etc. Segons com es faci pot resultar d'una impostació impossible de creure. Hi ha vegades que un mal maquillatge o un perruquí ridícul et poden fer fora d'una pel·lícula o d'una sèrie a puntades de peu. Depenent de com vagin les eleccions de demà passat no ens hauria d'estranyar gens si en un termini curt –si guanya Biden– o mitjà –si Trump revalida la presidència– de temps apareix una sèrie amb el senyor de la rata sobre el cap com a protagonista.

Fa pocs dies he vist *El juicio a los 7 de Chicago*, la pel·lícula d'Aaron Sorkin que tantes concomitancies té amb el present. Em va colpir, per exemple, l'ús molt recurrent que s'hi fa del concepte *judici polític*, que ens transporta a un present molt proper. Veient el film pensava en el temps que vivim i en com és de fascinant que les ficcions audiovisuals tinguin aquest poder, retratar el nostre temps encara que l'excusa sigui pretèrita. El cinema polític, quan està ben fet, té pocs competidors a l'altura en el terreny de la interpel·lació del públic. Per cert, no em resisteixo a visualitzar el gran Tom Hardy en la pell d'un Trump irat, dèspota, incendiat d'odi, de rancúnia i d'infantilisme. ●

